

ПОСЛОВИЦЕ

О ЧОВЕКУ

Што човек више живи, више и зна.

Жив ће човек све учинити.

По делу се човек познаје.

Ко људе не слуша, ни човек није.

Добру човјеку све добро стоји.

Злато се у ватри пробира, а човјек у несрећи.

У злу се човек гледа какав је.

О ДОБРУ

Што не желиш себи, немој ни другима.

Учини добро, не кај се; учини зло – надај се.

Ко добро чини, боље дочека.

Ко зло чини, добру се не нада.

Нитко човјеку горе не учини нег' он сам себи.

О ДРУШТВУ

Једна лапта не чини пролеће.

Сам човек никуд пристао.

Ни у рају није добро самоме.

Дрво се на дрво наслања, а човек на човека.

Нема зиме док не падне иње,
ни пролећа док сунце не сине;
ни радости док не делиш с киме.

Веран је друг најбољи брат.

Тешко другу без друга и славују без луга.

С ким си, онакав си.

Боље је с мудрим плакати него с лудим пјевати.

Ако је ко луд, не буди му друг.

Уздај се у се и у своје кљусе.

Ко није за се, није ни за другога.

О РАДУ

Онолико човек ваља колико и како уради.

Ко рано рани, две среће граби.

Где нема рада, ту невоља влада.

Ништа није боље од добре воље.

Гвожђе се кује док је вруће.

Ко ради, не боји се глади.

Тиха вода брег рони.

Ко ветар сеје, буру жање.

Вредне су руке најбоље алатка.

Каква сетва, таква жетва.

У ратара црне руке, а бела погача.

Ко лети пландује, зими гладује.

Све, све, али занат.

Што можеш данас, не остављај за сутра.

О ЗНАЊУ

Знање је право имање.

Зло је ко не зна, а учити се не да.

Ко више зна, тај боље види.

Мудрост свијетом влада.

Што човек више живи, више и зна.

Боље је ништа не знати него којекако.

Боље је умети, него имати.

Тога је поље, ко умије боље.

Ко умије, тому двије.

Без муке нема науке.

Добар наук злата вреди.

Од добријех добро се учи.

Учећи другога и сами себе учимо.

Паметан полако иде, а брзо дође.